

Előfizetési árak:
Fél évre . . 80 Leu
Negyed évre . 40 Leu
Egy óra . . 14 Leu
Hirdetés — Nyiltér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil
a
SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Gen. Avarescu
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

Árpád-korabeli templomot restaurálnak Gelencén.

Rendkívül értékes régiségek kerülnek napvilágra.

— Fényképfelvételek a SZÉKELY UJSÁG kiadóhivatalában. — Kiküldött munkatársunk riportja. —

(Sec.) *Érdekes munkálatok színtere lett a gelencei öreg-templom. Mint ismeretes, ez a templom még az Árpád-házi királyok idejében épült s mint régiség, igen nagy értékkel bír. Magasabb körök két világhírű szakembert bíztak meg az emlékek megmentésével. A templom-épület javítását Graef Péter építész mérnök vezeti, aki külföldi szakkörökben is, mint kiváló templom-specialista igen jó hírnévnek örvend. Az értékes falfestményeket pedig a híres Köpetzi Sebestyén József heraldikus gondos és odaadó munkája tárja fel és menti meg az utókor számára.*

Interview Sebestyén Józseffel.

A különösen értékes és régi freskók felől megkérdeztük Sebestyén professzort, aki a következőket mondja:

A templom hajója Árpád-ház korabeli. A falakat igen régi és értékes freskók borítják. A déli fal freskóinak tisztítása közben régi keskeny ablak került napfényre. Ilyen ablakot találtak a templom külső falán is a XVIII században vágott új ablak mellett is. A templom tengelye a nap november hatodik állása szerint van kelet-nyugati irányba állítva, amiből arra lehet következtetni, hogy a templom Szt. Imre hercegnek volt szentelve.

A freskók.

A hajó három oldalán találunk régi falfestményeket.

Az északi oldalon az ismert Szent László ciklus foglal helyet, mely a következő képekből tevődik össze:

I. *Bibliai példa.* Egy szent a háboruba induló lovagot megáldja.

II. *Ehhez hasonlóan egy püspök megáldja a kunok ellen induló szent. László királyt, aki koronáját megemelni látszik.*

III. *A harc forgataga.* Magyarok és kunok küzdelme.

IV. *László király viadala a leányrabló kunnal.* A király dárdával a kun mellébe szur. A leány a kun lövésre tartott nyilat feltaszítja, hogy megmentse a leányt.

V. *Lovaiokról leszállva,* király a lovát egy fehér lombu fához, kun avörös lovát vörös fához köti. László és a kun birokra kelnek. A leány László bárdjával a kun lábába vág.

VI. *A ciklus utolsó jelenete.* Szent László a legyőzött kun üstökét két kézre fogja, míg a lány a kun görbe kardjával annak fejét veszi.

A freskók gondosan kidolgozott és sötétbarnával konturozott képek. A középső rész s a harc részletei vázlatosak s nagy színfoltjai nem konturozottak.

A szent László-ciklus alatt Krisztus életéből vett történetek vannak illusztrálva. Egyes képei:

I. Az első, mely sajnos csak részleteiben maradt meg, a Jeruzsálembe való bevonulást ábrázolja.

II. *Utolsó vacsora.*

III. *A lábmosság jelenete.*

IV. *Pilátus,* amint egy női alak által tartott edényben kezét mossa.

V. *Krisztus ostromozása és végül*

VI. *A feszület maga.* A halott Krisztus, jobbán Mária, balján Magdolna és János apostol.

E képek megdöbbentő realizmus-sal adják elő a történeteket. Színezésük mélyebb, vonalvezetésük erőteljesebb a szent László ciklusénál.

A nyugati falon szintén két sor freskó található. A képek jelentőségét, sajnos, nem ismerjük teljes bizonyossággal, mert azok eleje és vége a későbbi ablakvágásokkor elpusztultak.

Felül maiusculás írással szent Jakab neve látható, képét azonban hiába keressük. Majd egy női alak látszik egy szakálás, bajszos férfi és egy magyar kalpagos ember társaságában. Köztük egy kakas látható. Egyik fej felett sincs glória.

Következő kép egy felakasztott, fiatal szentet ábrázol, kinek egy angyal nyújtja az Oltáriszentséget. Előtte egy magyar ruhás glóriás férfi térdel és a szentet lábainál fogva magasra emelni törekszik. Egy másik magyar férfi feje fölött szent Kálmán neve olvasható.

Másik képen egy Anjou-kori fiatal magyar lány, fején arany pártával egy zarándoknak koszorút nyújt.

Az alsó sorban Heródes gyermek-gyilkolása és az Egyiptomba való menekülés van ábrázolva. A kép jobboldala az orgonakorus építések 1773-ban elpusztult.

A nyugati falon levő freskók rendkívül megrongálódtak, mert a délnyugati sarok 1622 előtt kibomlott s a

viharok a képet elpusztították. Ami nagyon kevés megmaradt, az rendkívül értékes.

A déli bejáratnál jobbra egy fiatal glóriás leányt (bizonyára szent Erzsébetet, III. Endre leányát) látjuk, amint egy mellette álló lovag a ruháját letépi, majd egy királyi alakot, ki kezét a lovag vállára teszi és a lányt megvédeni látszik. A történet itt megszakad s csak a vége látható, ahol egy halott nőt egy angyal sirat. Fejük fölött az Árpád-ház piros-fehér csikos lobogója leng.

A bejáratnál balra a diadalív szögétől kezdve szintén a magyar történelemből vett freskók láthatók:

Mária a kis Jézussal karján, előtte egy szent királynő térdel. Majd egy ifjút látunk kócsagos kalappal, amint egy íródeáknak diktáló szent király szavait figyeli. A deák könyvbe ír, melyet egy szent nő tart. Oldalt egy fehérpalástos pap látszik. Ez a kép: szent István intelmei fiához, Imre herceghez.

Majd szent István feleségét, Gizella királynét látjuk, mint szent nőt egy barlangban.

A fal felső részén az utolsó ítéletet látjuk nagyon szép és érdekes ábrázolásban. Középen Krisztus mandorlában trónol, körül angyalok. Jobbról gyermekfejek egész tömege látható, balról a pokol, igen élénken szemléltetve.

Az északi fal, *Krisztus ciklusa* a mennyi paradicsommal fejeződik be, alatta a feltámadás jelenete. A kép nagyon megrongálódott. A paradicsomi képből egy négyszög van kivágva, amin Nagy Lajosnak a Bécsi Képes Krónikából ismert képe van.

Az abszissban a szentségfülke falán vannak gyenge alaku freskók a XVI. század első feléből. Ezek annyira elhalványultak, hogy alig megmenthetők.

A freskók nagyrésze akkor rongálódott meg, mikor az északi kórust építették. A nagy kárt nem pótolják azok a képek, melyeket a kóruskazettába festettek.

Névtelen levél.

Az alábbi furcsa kalandot annak köszönhetem, hogy egy izben jó félórával a kellő idő előtt elkészültem az utazáshoz. Régen történt Madridban. Szót sem értek spanyolul és rosszul betűztem ki a menetrendet. Pontosan öt órakor podgyászommal utrakészen vártam a madridi Ritz-hotel halljában. Mikor a portás jelentette, hogy a hotel autóbúsa még nem állt elő, csodálkozva feleltem:

— Hogyan?... de hiszen a szevillai expressz hat óra öt perckor indul. Az autóbúsz háromnegyedhatkor előáll.

Jóságos Isten!... mit csináljak egy teljes félóráig. Szerencsémre Mateo Diaz, aki a ciceroném volt ottidőzésem alatt, elutazásom percéig udvariasan mellettem maradt.

— Félóra alatt ezer bolondságot követhet el, senor!... — nevetett a mindig jókedvű, ötletes Diaz. De legalábbis egyet. Irjon levelet egy barátjának.

— Isten óvjon!... hogy ezzel a kitüntetéssel magamra haragítsam többi barátomat?

— A nevért természetesen ne írja alá. Hadd eméssze a kíváncsiság!

— Névtelen levél!... hohó... az ilyesmi nemcsak veszedelmes, de gyalázatos!

— Ugyan miért, Don Blaudió?... sok ember és főleg sok asszony becsületét mentették már meg névtelen levelek. Mindig attól függ, milyen szándékkal írják. Hiszen minden embert veszély fenyeget. Irjon akárkinek!... mit tudhatja, a felesége nem készül-e az illetőt megcsalni, a leánya nem tért-e rossz utra és a testvére... szegény ártatlan testvére! Senor... irjon egy névtelen levelet. Akárkinek!

— Azt se tudom, hogy kezdjek hozzá! — nevettem, mert már mulattatott a tréfa.

— Majd én diktálom.

És Mateo Diaz az alábbiakat diktálta:

— Uram, az egész kerület az ön rovasára mutat. Felesége megcsalja a legjobb barátjával. Alig néhány lépésnyire házitűzhelyétől találkoznak hetenként kétszer. A testvére... Jobb, ha a testvéréről nem is beszélek!... miért vérezen a szíve! Hahem a leánya!... ön elfelejti, hogy a szőke francia leányok nem tudnak ellentállni a tüzés, barna argentinai ifjak csábításának. Miért nem tartja távol a leányától az argentinait?...

Névtetéstől fuldokolva irtam e bolondos sorokat, aláírás nélkül természetesen. Mateo Diaz most odahozta a boy-jal a "Tout Paris"-t s e párizsi lak- és címjegyzék.

A templom berendezése barokk stílusú. A főoltáron szent István és szent László szobrai vannak jobb és baloldalt. Felül, középen Mária, amint szent Imrénnek koronát nyújt.

Találunk értékes kőfaragásokat is a templomban. Rosetta ablakok és egy fali kőbefaragott szentségfülke, azok, amelyek a régi magyar népművészet képviselői ezen a téren.

Ezzel a renoválással olyan értékek kerültek napfényre, amelyek méltán megérdemlik érdeklődésünket. A Székelyföld olyan értékei ezek, melyek dokumentumai népünk őstehetségének és vallásosságának. A templomban, ami szép és értékes lehetett abban az időben, mindent feltalálunk, jelölve annak, hogy az új hit őseink lelkében termő talajra talált és ott az új reménységek csillagait gyújtotta meg.

A magyarpárti megyei jelölés.

Szerdán tartotta ülését a Magyar Párt háromszéki tagozatának százas intéző bizottsága Sepsiszentgyörgyön, melynek tárgya a választásokkal kapcsolatos intézkedések voltak, legfőképpen a képviselő és szenátor jelöltekre javaslatétel az országos központhoz. Az ülésen Szentkereszthy Béla báró megyei elnök elnökölt, ismertetve a politikai helyzetet. Vita tárgyát képezte, hogy miképpen juttassuk meg a jelölés, kandidáló bizottság kiküldetésével, vagy pedig titkos szavazással, melyben sokan felszólaltak. Megállapodott a gyűlés abban, hogy képviselői listavezetőül Szentkereszthy Béla bárót, szenátorok pedig Sándor Józsefet egyhangúlag jelöli. A többi jelölésre Kiss Albert esperes javaslatára úgy határozott, hogy 9 tagú jelölő bizottság jelöljön 6 jelöltet s ebből a gyűlés titkos szavazással válasszon ki 1 szenátort és 2 képviselőjelöltet.

A jelölő bizottság hosszas tanácskozás után megtette a jelölést és pedig a következőképpen:

Szenátorjelöltül javasolják dr. Fábian Lászlót és dr. Molnár Dénest.

Képviselőjelölt második helyre dr. Bitai Árpád és dr. Abrudbányai Edét, harmadik helyre dr. Keresztes Károlyt és dr. Barabás Andort. Utóbbit a sepsiszentgyörgyi kereskedőtestület javaslatára.

Ujabb vita volt a felett, hogy a jelölő bizottság milyen utasítást kapott, osztályozásra-e vagy csak egyszerűen 6 egyén javaslatára? Végül is a gyűlés úgy határozott, hogy a hat névből mindenki szavazzon 3 névre s újabb szavazással legyen megállapítva ebből a szenátorjelölt. A titkos szavazás folyamán leszavazott 56 tag, a szavazatok következőképpen oszlottak meg: dr. Fábian kapott 35, dr. Molnár 34, dr. Barabás 31, dr. Keresztes 27, dr. Bitai 19. dr. Abrudbányai 19 szavazatot és 3 szavazat érvénytelen volt (dr. Kelemen Zoltánra) Fábian László és Molnár Dénes közötti újabb szavazás folytán előbbi lett a szenátorjelölt és dr. Molnár Dénes a képviselői lista 2-ik helyére.

Vagyis a megyei tagozat a következő jelölést javasolja a központhoz:

1. Szenátor Sándor József

2. Szenátor dr. Fábian László (kit a községi tanácsosok választanak)

Deputátjelöltek 1. báró Szentkereszthy Béla, 2. dr. Molnár Dénes, 3. dr. Barabás Andor.

A százasbizottság kéri a központot, hogy ezt változatlanul fogadja el.

Kiküldötték továbbá a választásokhoz a delegátusokat és asszisztenseket a párt részéről s néhány bejelentés után a gyűlés véget ért.

Csak azokat hibáztatjuk a százas bizottság tagjai közül, kik soha sem jelennek meg a gyűléseken, — mertilyen tag is van több, — noha ez kötelességük lenne.

zékét találomra felnyitva, ujjával egyik névre bökött.

— A véletlen a legnagyobb ezermester, — szölt ünnepélyesen és komolyan. — Se-gitsen hát a véletlen!

S ő maga írta a borítékra a vaktába kiböngészett címet:

— M. de la Ville-Narbonne 76. rue de la Néva.

Negyedóra mulva utaztam.

... Hat héttel utóbb Párizsban, az Operában, szokott helyen ültem. Weingarter vezényelte a Rajna kincset. A szünetben, az előcsarnokban összetalálkoztam Charles de Sélignac barátommal. Mindkettőnk részéről nagy volt az öröml!

— Pompás előadás, mi? — Charles is Wagner rajongó, de mert éppen úgy rajong a szép nőkért is, sajnálkozóan hozzáfűzte: — csak az ár, hogy a nézőtérben egyetlen egy szép nőt se látni.

— Tévedsz, mosolyogtam — mellettem egy elragadó szép leány ül.

Charlesnek ezt az elragadó leányt látni kellett. Bementünk a nézőtérre. Megmutattam a helyemet s a mellettem ülő fiatal leányt.

— Ó, hiszen ismerem. Csodálom, hogy

Mesteravatás volt Kézdivásárhelyen.

A régi céhrendszer élete pezsdült meg néhány órára múlt vasárnap délután az Unió-kert nyári színházának falai között, amikor Vajna Károly ny. állami-elemi és tanonciskolai igazgatót, városunk közéletének kiváló, lelkes munkását az asztalos ipartársulat dísz-asztalos-mesterré avatta fel.

A megkapó, egyben felemelő ünnepély sokaknak könnyet csalt a szemükbe, azonban maga az ünnepeltnek is többször elfult a hangja a meghatottságtól, látva azt a szeretetet, a tiszteletnek ama bőséges megnyilvánulását, mely feléje áradt az ajkáról és szívekből.

Mondanunk sem kell, hogy ez az ünnepély ritka eseménye volt a város társadalmi életének, azaz helyesebben kifejezve, a mai generáció által még nem látott ünnepség volt ez a mesteravatás. Hisz rég leomlottak a céhrendszer kezei, a haladás modern szelleme rideg paragrafusokat ültetett helyébe, holott a céhéletnek voltak olyan momentumai, melyek az érzés szálain keresztül sok kihatással voltak az egyén életére, az ipar fejlődésére. Köszönet az asztalos ipartársulatnak, hogy néhány pillanatra visszavarázsolta előnkbe azt a boldog kort, amikor a munkát érdeme szerint mérlegelték, az iparos „remek” nélkül nem ölhette magára a mesterkötényt.

Vajna Károly mesterré avatása, a kékkötény, — szimboluma volt ennek a „remeknek”, egy egész élet munkásságának az elismerését szimbolizálta a mesterré avatás.

Az ünnepség lefolyásáról egyébként az alábbiakban számolunk be:

Az ünnepség kezdetét

a zászlójuk alatt megérkező ipartársulatok elhelyezkedése jelezte.

A közönség is szép számban benépesíti a termet, melynek emelvényét elfoglalják a céh érdemes fejei: Lukács József főcéhmester, Kovács István, az avató céhmester kékkötényben, Földi Sándor szertartás-mester, dr. Fekete András ügyész, mint a céh notáriusa, a többi céhmesterek, valamint Dakó Antal atyamester, a kostolómesterek, főpohárnokok.

Lukács József nyitja meg a dísz-gyűlést és bizottságot küld ki a felavatandó mester meghívására.

Nem telik bele tíz perc, lelkes éljenzés közben érkezik meg Vajna Károly a terembe, a kezében hatalmas szegfű-bokrétá. A kert bejaratánál felállított díszkapunál nyújtották

elkerülte a figyelmemet. Igaza van, elragadó!.. Szegény leány! Tudod, ki ez?

— Sejtlemem sincs.

— Lucille de Ville-Narbonne. Nemrégiben hagyta el a családját egy váratlanul kirobbant botrány kapcsán.

— Mit beszélsz? — dadogtam s úgy éreztem, mintha egy kígyó mászott volna végig a hátamon.

— Ez a bájos teremts egy argentinai parkettáncosnak volt a kedvese, természetesen anélkül, hogy bárki sejtette volna. Egy névtelen levélben beárulták az apjának. Az apja, vak dühében, kidobta és kitagadta. Ugyan ez a gyalázatos névtelen levél leplezte le a szerencsétlen embernek a feleségét is, aki férje legjobb barátjával folytatott viszonyt, mégpedig a sógornője tudtával. Az ő közeli lakásában találkoztak... Ennyi csapást már nem bírt el, szegény ördög. Öngyilkos lett. Igaza volt. De mi bajod?... rosszul vagy?

Megtántorodtam és ájultan estem össze.

... Amit Mateo Diaz tiszta, egyszerű és ostoba tréfából vaktában diktált, szóról szóra egyezett az igazsággal!

(B. T.)

neki, ahol Kovács István üdvözölte. Az emelvény előtt elhelyezett asztalka melletti széken foglal helyet, mire felugrott a dal riadó hangján, a ref. dalárda ajkáról a székely dalosok jellegű: „Száz vihartól tépve, törve.”

Elcsendül a dal és feláll a főcéh-mester, hogy a szeretet őszinte hangján köszöntse Vajna Károlyt, egyben kimondja a céh ítéletét: a mesterré avatást.

Felkéri, mint a céh notáriusát, dr. Fekete András ipartestületi ügyészt, hogy ismeresse azt a munkát, mellyel Vajna Károly „remeket” alkotott.

Tiszteletreméltó céhmesterek — veszi át a szót a notárius — és a céhrendszer életét megvilágító érdekes és tartalmas beszédében ismereti a „remek” kifejezést, melyet a felavatandó mesternek alkotnia kellett, hogy méltónak találtsák a céh kebelébe való felvételre. Vajna Károly életpályáját az alkotás, az önzetlen munka jellemzi. Visszatekint a nyolcnyas évekre, mikor a fejlett kézdivásárhelyi asztalos ipart a város határain túl is elismerés övezi. Ekkor már ott áll a város kulturális haladásának bástyáján Vajna Károly és biztató szavával, tanácsadásaival lökést ad a fölvetett eszme valórválásának. Harminc esztendeig, mint az asztalos ipartársulat titkára dolgozik zajtalanul s utmutatása meglátszik az ipartársulaton, mely elsőnek teremti meg a temetést segélyező alapot, majd pedig megcsinálja a gépműhely-szövetkezetet. Vajna Károlynak a munkája mindenütt meglátszik, munkáját önzetlenül végzi, a közélet terén kifejtett munkájával remeket alkotott, érdemes arra, hogy mesterré avassák. Kéri a főcéhmester urat, az avatást elrendelni.

Az avatás

Lukács főcéhmester elrendeli az avatást és felkéri az aktus megkezdésére Kovács István avató-céhmestert, aki felvezeti Vajna Károlyt az emelvényre, ahol már várják a munka szerszámai: a gyalupad, a gyalu és a kalapács.

Megszólal újra a főcéhmester. Az avató céhmesternek adja meg az utasítást:

— *Oldd le kötényedet és tiszteld meg a felavatandót azzal, hogy saját kötényeddel állítsd a munkába!*

Kovács István céhmester leoldja a kékkötényt és átadja Vajna Károlynak.

Szól most a főcéhmester:

— A kötény felkötése jelenti a munka megkezdését.

Majd utasításra Földi Sándor szertartás-mester felolvassa a céh eskümintáját, utána pedig Kovács Kelemen céhmester olvassa az esküt és teszi le a fogadalmat az új asztalos-mester.

Ez azonban nem jelenti még a felavatást.

A főcéh-mester szava szertartáson cseng bele az elhalkuló csendbe.

— Esküdöt elfogadjuk és kérünk, hogy kezd meg a munkát!

A főcéhmester intésére a szertartás-mester átnyújtja a kalapácsot az új mesternek.

Vajna Károly meghatódva veszi kezébe a munkát jelképező kalapácsot és mintegy átszellemülten üt rá a gyalupadra:

— Isten nagyobb dicsőségére teszem — ugymond — az első kalapácsütést. Istenünk! Emeld föl Magadhoz a király szívé, hogy végiglátva roppant helyzetét, tehesse boldoggá összes népeit, köztük a mi kisebbségünket is!

A leeresztett kalapács másodszor is cseng és szól ajkáról a szó:

Isten áldd meg a tisztas ipart, áldd meg e város minden polgárát, adj bőséges munkaalkalmat, hogy meglegyen a mi mindennapi kenyerünk!

A harmadik kalapácsütésnél már megtörik a meghatottságtól Vajna Károly hangja. Hisz oly sokat, oly jót kíván! Vajjon megtalálja-e utját a szó ott, aki hatalmasabb a földi hatalmasoknál:

Istenünk! oly sok vihar és szenvedés után küldd el nekünk a béke olajágát és hozz reánk vig esztendő!

Mindenki megilletődve hallgatja a jeligét. A céhmesterek szemét is elhomályosítja az előretörő könnyecske, a pillanatnyi

csendben a lelkekre rátelepszik az ünnepiessé lenyűgöző áhitata.

A főcéhmester szava rezzen fel az elhalkulástól:

— Áldás, béke, Lény hű munkása céhednek, becsületes polgára városodnak!

A ref. dalkör is rázendít a lélekröpítő dalra.

Köszöntő pohár

Az avató céhmester, Kovács István lép elő most és felolvassa az okiratot, mely Vajna Károly érdemeinek a kiemelésével, a céhmesterek aláírásával adja tudtul az olvasóknak a disz asztalosmesteravatás „körülmenyeit”. A mesterokmány székely disztisü keret, ellátva az ipartestület hatalmas függő pecsétjével. Kovács István lelkes beszédében nyújtja át az izlésesen kiállított oklevelet az ünnepeltnek, a munkájára, a jövő életére áldást, egészséget és békeséget kérve. A felcsendülő dal kísérete a szívből áradó beszédnek.

Ezután következik az avatás újabb ceremóniás része, az ősi céh rendszer tradícionális szokása: a köszöntő pohár.

A főcéhmester az összetartozás hangján szól most a felavatott asztalosmesterhez és elrendeli, hogy adjon köszöntő poharat.

A szertartás-mester, a kostolómesterek, a főpohárnokok készítik elő a mesterasztalra a céh régi kupáját, az ezüst serleget és a boros poharakat.

Vajda Albert és Szőke Imre főpohárnokok kezéből veszi át a bort tartalmazó serleget Deme Antal kostoló mester és kitöltve abból poharába, megízleli a bort és közli a véleményét:

— Ez a bor szőlőből van tiporva, mondatom a legjobb bor!...

A főpohárnokok átveszik a serleget és most az új mester részére töltönek a céh ősi kupájába.

Vajna Károly, aki most a mesterasztalnál az avató céhmester és a notárius között foglalja el helyét, kezébe veszi a kupát és szól:

— Mint legifjabb mester tisztelettel veszem kezembe e kupát és írtam...

... és körül néz céhmester társain, miközben áldást kér a cehre, áldást a városra, a jelenlevőkre. Az ifjú céhmester kezében megreszket a kupa, ki kellene azt inni, de hol maradt az ősi magyar szokás: a koccintás... Kérdőleg szól tehát a mesterekhez:

— Céhmester társaim, talán koccintanánk?

Erre a főpohárnokok a négy poharat töltik meg a szőlő sárgán csillogó nedvvel és a négy céhmester összekoccintja poharát az új céhmester-társuk boros kupájával, ezzel is mintegy jelképezve, hogy a céh-szokásnak elég lett tőve, most már Vajna Károly felvétetett végleg az asztalos céh mestereinek sorába.

A ref. dalárda újabb dalra zendít rá. A főcéhmester, most már úgy is, mint a Kézdivásárhelyi Általános Ipartestület elnöke, megköszöni a jelenlevőknek a megnyilvánult érdeklődést.

Az ünnepségek vége, mely szép volt, mint egy szépen zengő költemény, egy dal, melynek akkordjai sokáig fognak füleinkben csengeni.

A társas vacsora.

Este 7 órára megterítve áll a hármias hatalmas asztal, hogy kezdetét vegye az ünnepség befejezéséül a 130 terítékes társas vacsora.

A város közönségének színe-java foglal helyet az asztalok körül és az elhangzott felköszöntők újból kiemelik Vajna Károly értékes társadalmi munkáját.

Elsőnek Lukács József emelkedik szólásra és üríti poharát Öfelségére. Majd Szabó Jenő költő pap magas szárnyalású beszédében Vajna Károly élete munkásságát ismerteti, csodálatos életnek mondja, mely az örök munka zajtalan jegyében, feltűnést nem kereső altruista szellemben zajlik odáig, hogy végül munkájának remekéül a mai ünnepség résztvevői adják meg neki a tisztelet és elismerés dícséretes adóját. Meleg szeretettel köszönti őt. Kovács István ipartestületi ügyv. alelnök, az asztalos szakcsoporthoz elnöke szívből jövő beszédében szintén az ünnepeltre üríti poharát. Kovács József ref. kántor a tanító hivatását jellemezve, kiemeli felköszöntőjében, hogy a tanító munkája nem csak az iskolában merül ki, hanem künn a társadalmi életben is tanítónak kell lenni. Ilyen volt Vajna Károly is, akit mintaképnek állít a tanító-nemzedék elé. Dr. Molnár Dénes Vajna Károlyné, az ünnepelt jószágos lelkü feleségére üríti poharát. Vajna Károly meghatódva mond köszönetet a kitüntető lelkes szavakért és kiemeli, hogy ötven esztendő munkájában sokat köszönhet az asszonyoknak, legelső sorban Szentkereszty Stefánia bárónőnek, aki oda állította az altruista mozgalom szolgál-

latába, munkatársakat találva a város jótékony lelkü asszonyaiban. Az elismerés és tisztelet hangján emlékezik meg az asztalos ipartársulat lelkes asszonyairól, akik mindig megértőleg támogatták munkáját. Köszönti dr. Török Andort, az aszt. ipartársulat disztisját, Tóth Balázst, a gépműhely igazgatóját és dr. Fekete Andrást.

A kellemes lefolyású társasvacsora jó hangulatát nagyban fokozta a ref. dalárda közreműködése, mely lelkes karnagyként, Kovács József vezetésével mellett állandó karnóttakkal gyönyörködtette a résztvevőket.

Éjszakai 1 órakor távozott az ünnepelt a feleségével a közönség éljenzése közben.

⇒ **Kombinációk a választások előtt.** Politikai körökben általában az a vélemény, hogy Vajda után Titulescu vagy Maniu kormány következik.

A Curentul például biztosra veszi, hogy a választásokból a nemzeti parasztpárt kerül ki győztesként. Az új kamara elnökévé demonstratív céllal Maniu Gyulát választanák meg, aki nem térhetne ki a magas tisztség elfogadása elől. Így a Vajda kormány lemondása után a király először Maniut fogadná, nemcsak azért, mert Vajda őt fogja utódjául ajánlani, hanem azért is, mert az alkotmányosságok úgy kívánja, hogy a király először a kamara elnökével tanácskozzék.

Maniu egészen bizonyos Titulescut ajánlja majd az uralkodónak. Amennyiben Titulescu elvállalná, hogy nemzeti-parasztpárti kormányt alakít, úgy minden rendben lenne s ha nem vállalja, úgy jön Maniu.

A megváltó Röntgen.

Az angol parlament rövidesen törvényt szavaz meg, amely kimondja, hogy az elmebetegeket, a bűnözőket, a szexuális és egyéb degeneráltakat terméklenné kell tenni. Ne legyenek utódaik!

Azt mondják, egészen egyszerű az eljárás: Röntgen besugárzással meg lehet ölni az ember nemzőképességét.

A huszadik század elérkezett tehát a modern Taigetoszhoz. A hajdani görögök a hegy tetejéről levetették az idióta gyerekeket, a modern ember nem engedi, hogy az idióta gyermek megszülessen. Nagyon rendjén van.

De nincs rendjén, hogy az örültek, a bűnözők és a degeneráltak szabadon szaladgáljanak e nagy és sáros földtekén. A jövőt megvédi az angol törvény, de mi lesz a jelennek? Miért járkálnak szabadon az örültek, bűnözők és degeneráltak és ha már szabadon járnak, miért éppen ők állnak a világ élén? Javarészt ők.

A normális és csendes ember megbukik a maga kis vackán, vár és tűr, szenved és reménykedik, az abnormalis ficánkodó vére ellenben az élre szökik. Mindenütt ők vezetnek és ők dirigálnak, mert józan és csendes, normális és higgadt emberek hatalma alatt a világ nem lehetne ennyire elmebeteg, ennyire bűnöző és ennyire degenerált.

Azokat a pompás Röntgen sugárakat ne foglalják le a jövődönék. Ne rezerválják csakis a jövődönék. Juttassanak belőle valamennyit a jelennek is. Tegyük akcióképtelenné azokat a szangvinusokat és mániatikusokat is, akik bennünket odajuttattak, hogy ma már csak a józan Röntgen-sugarakban van minden bizodalmunk.

NYILT-TÉR)

Értesitem a nagy közönséget, hogy Brasoveán Traján és Brasoveán Joan fiamért semmiféle hitel, vagy adósságról nem vállalom felelősséget

id. Brasoveán János kereskedő.

Ezen róvat alatt közzétett nem vállalom felelősséget sem a szerkesztőség, sem a kiadóhivatal.

HIREK.

SZÉKELY UJSÁG

Politikai hetilap.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Junius

25

1932.

— Bemutató a mai árvaházi-estén. Felhívjuk a mai árvaházi estre a figyelmet. A kitűnő műsor közben bemutató lesz csinos fiatal leányokon az árvaház által készített pullover divat újdonságokból.

— Primicia. A múlt vasárnap mondotta el első miséjét Osdolán Vitályos Balázs, aki gimnáziumi tanulmányait Kézdivásárhelyen végezte.

— Legfelsőbb elismerés. Öfelsége megengedte, hogy elismerése tudtul adassék az állam szolgálatában eltöltött hűséges 25 éves szolgálataikért Kőncey László postafőtiszt, Nagy Gyula, Rác János adóhivatali tisztek, valamint Bartha Elek és Sturza György pénzügyi hivatalnokok, kézdivásárhelyi lakosoknak. Ezeket a kitüntetések közli a vármegyei hivatalos lap legutóbbi száma is. A legfelsőbb elismeréshez mi is gratulálunk.

— Köszönet. A múlt vasárnap lezajlott mesteravatási ünnepélyről lapunk más helyén számolunk be. Ha ezen a helyen visszatérünk reá, köszönetet akarunk kifejezni azok részéről, akik feledhetlennek mondják a megkapó ünnepséget. Így köszönet illesse az ünnepség előkészítőit: dr. Fekete Andrást, Kovács Istvánt és dr. Várhelyi Ödönt, kik igazi lelkesedéssel vették ki a részüket a munkából.

— Az Árvaház kilencedik estéje. Junius 18-án, szombaton az Erzsébet Árvaház javára rendezett műsor estéje kilencedike nem a városháza nagytermében folyt le, mint az eddigiek, hanem a tanítóképző intézet tornacsarnokában. Oka ennek az volt, hogy az estély főpontja volt a „Tut-Ank-Amon”-ról dr. Várhelyi Gyula tanár ismertető előadása, melyben színes vetített képeket mutattak be és vetítő-gép csak ott van. Nagy fetszéssel fogadott előadás nagy hatást keltett és zajosan megtapsolták. Szünet alatt Albert Vilma leánygimnáziumi tándróné énekelt Jancsó Aranka zongorakísérettel három műdalt. Finom csengő éneke lebilincselte a hallgatóságot, mely viharosan megtapsolta. Kár, hogy oly ritkán van részünk Albert Vilma tehetséges énektudásában gyönyörködni. A kíséret is igen jó volt. Aztán volt még egy kis tréfás jelenet, melyet Kézsmárky József és ifj. Vidéki Lajos adtak elő, a közönség tetszése mellett. Még Kulcsár, Szilvester, Bartalis zenekar két ízben játszott, sok tapsot aratva. A sikerült estélyt dr. Várhelyi Gyuláné és Mániás Ferencné rendezték.

— Részségében ki akarta irtani a családját. Az ojtói fatelep fiatal gépésze, Reiner Emil részegségében rendes szokása szerint civódni kezdett feleségével. A már tettelegességgé fajult családi perpatvarba beleszólt az asszony édes apja, Dobay János főgépész és csendesíteni igyekezett a vejét. Reiner durván támadt az apósára, mire a csendes vérmérsékletű ember kitépte a vejét az ajtón. Ez annyira dühbe hozta Reiner Emilt, hogy a gépházba szaladt és ott magához véve a javításra átadott revolvert, visszarohtant a lakásába és ott az ajtó előtt beszélgető apósára és feleségére lövéseket adott le. Az egyik golyó Dobayt az arcán sebesítette meg, a másik golyó pedig az asszony hasáján végzett súlyosabb sérülést. Mindkettőt a helybeli kórházban ápolják, Reinert pedig letartóztatták és átadták a sepsiszentgyörgyi ügyészségnek.

— Villámcsapástól felgyújtott csűr. Csütörtökön délután nagy zivatar vonult el Bereck felett és a lecsapott villám felgyújtotta Magdó András és Fenechiu Radu egymás mellett fekvő csüreit. Szerencsére sikerült az égő épületeket még idejében lokalizálni.

— Lopják a járdaköveket. A Wesselenyi-utcában özv. Szentiványi Árpádné telke előtt megkezdették a járdaköveit. Ezt az utcát egyébként ajánljuk a városi tanács figyelmébe. Egyes távoli lakók idehordanak minden szemetet, az utca lakói pedig nem tudnak ellene védekezni.

— Lezajlott a varsói repülő-verseny. A nemzetközi repülőverseny, amelyen számos állam aviatikusai jelentek meg, vasárnap volt Varsóban. A tura-repülési versenyt a lengyelek, az akrobata-versenyt a jugoszlávok és a leszállási versenyt a belga repülők nyerték meg.

— Újból megvadult a Gelence-pataka. Csütörtökön este nagy zivatar vonult el Gelence felett, melynek pataka reggelre úgy megáradt, hogy előtölte a falu alsó részét, Imecsfalvára a fátélepeket. Itt körülbelül 1 méteres volt a vízállás. Menyhárt István lakását az árvíz szintén elrekesztette. A villám Jonel Joanidu birtokos kertjébe csapott le.

A mozi műsora.

A vörös táncosnő,

9 felvonásos dráma megy junius 29. és 30-án, szerdán és csütörtökön este 1/2 10 órakor, szerdán d. u. 1/2 7 órakor

(A vörös táncosnő egyike a legjobb mai filmdrámáknak. Mihail nagyherceg, a cár szárnységeje játsza a főszerepet, akit a sors összehoz egy muzsikussal. Szerelmek szövődnek közöttük, azonban amíg a boldogság révébe „repülnek”, sok akadály állja útjukat. De a szerelem legyőzi a nihilisták bosszúját is: a szív marad győztes.)

Julius 2—3-án. szombaton és vasárnap este 1/2 10 órakor, vasárnap délután 1/2 7 órakor a

Táncos huszárok

c. zenés és énekes vigjáték körül színre, VEREBES ERNŐ közkezdvelt moziszínésznek legújabb slagerfilmje OSKAR KARLWEISZ-szal.

A muzeumokról általában és a mi muzeumunkról.

Irta és felolvasta az Erzsébet Árhavház 1932. június 11-iki estélyén Dr. I. Diénes Ödön.

A mai fogalmak szerint muzeum alatt olyan nagyobb terjedelmű gyűjteményt értünk, melyben történelmi, művészeti, természetrajzi, ipari, gazdasági, néprajzi, régiségi, könyvtári és sok más szempontból ritka és értékes tárgyak vannak összegyűjtve és állandóan kiállítva.

Ilyen értelemben a muzeumok a középkorban keletkeztek és azóta fejlődtek. Igen sok régi muzeumot uralkodók, hercegek, várurak alapítottak és tartották fenn és sok keletkezett más előkelőségek műgyűjtéséből, melyet aztán a nyilvánosságának is átadtak később. Így pl. a bécsi császári, a berlini porosz királyi muzeumot császárok és királyok alapították és tartották fenn évente óriási összegekkel és gyarapították. Ezek ma már állami muzeumok.

A középkorban az első, a mai értelemben vett muzeum Flórencben keletkezett, a hol jelenleg is a legtöbb muzeum van. Világhírű itt az Uffici palotában lévő, ahol 22 teremben és 100 méternél hosszabb folyosón a világ egyik leggazdagabb műgyűjteménye, értékes festmények, az antik szobrászat és festőművészet remekei vannak egybegyűjtve. Ebben van az olaszok nemzeti könyvtára negyedmillió kötettel és 10.000-nyi kézirat.

Londonban a British Museum jelenleg állami intézmény, de az egy gazdag főúr, sir John Sloane hagyományából keletkezett 1759-ben. Ebben a muzeumban most már több, mint két millió kötet könyv van. Régiség tárának fő részét képezik az egyiptomi régiségek, melyeket a fáraók sírjaiból, Egyiptom földjéről évtizedeken keresztül gyűjtöttek össze. Továbbá gazdag ez a muzeum asszír, görög és római régiségekben, valamint más országbeli és középkori tárgyakban. Híres e muzeum numizmatikai osztálya, hol több száz ezer különféle pénz, érem van kiállítva a legrégebb kortól mostanáig. Az állattani gyűjtemény egész külön nagy épülettömböt foglal el és abban a földkerekség minden nemű állata megtalálható a ragyogó tollu apró kolibriktól, a színpompában tündöklő exotikus pillangóktól a legnagyobb emlős állatokig.

Sokkal kevesebb multra tekinthetnek vissza az amerikai muzeumok, de azért ezek sem maradnak el a világ legnagyobb muzeuma, a British Museum mellett, mert az amerikai gazdagság lehetővé tette mindennek összevásárlását, megszerzését.

Sok híres, értékes muzeum van Európában, minden országban. A párisi Louvre, a berlini porosz királyi, a bécsi császári muzeumok, a drezdai, müncheni, római, athéni muzeumok, a budapesti állami muzeumok mind gazdag, értékes és változatos gyűjteményeket foglalnak magukban, hol nemcsak órákig, de napokig, sőt hetekig lehet érdekesnél-érdekesebb szemlélni valót találni és a tudósok egész életükre kapnak tudományosan feldolgozni való anyagot.

Csak aki már járt muzeumban, az tudja értékelni azt a sok, a tudomány és művelődés szempontjából értékes kincset, mely ott fel van halmozva.

Nem akarom sorra venni a világ városok muzeumait, — erre e rövid felolvasás keretében nincs is tér, — de felemlítem, hogy hozzánk legközelebb eső Magyarországon fővárosában, Budapesten egész sora van ezen intézményeknek. Legfőbb ezek közül a Magyar Nemzeti Muzeum, melyet 1802-ben Széchenyi Ferenc gróf alapított, melynek több osztálya van. Régiségtára megismertet a legrégebb őskortól kezdve az emberi művelődés fokozataival. Nagyon tanulmányosak az őskori, népvándorláskori, a középkori leletek, eszközök, fegyverek, stb.

Természetrajzi osztályában gyönyörködve tanulja a szemlélő, — mert minden szemlélet tanulás, — a föld összes állatait, ásványait, növényeit. Könyvtárában több, mint egymillió kötet van, számos kéziratot kötet, unikumokkal.

Van ezenkívül több nagy könyvtár Budapesten. Az egyetemi könyvtárban is majdnem egymillió, az akadémiai, a fővárosi könyvtárban szintén több százezer kötet van.

A Nemzeti Muzeum képtári osztálya a Magyar Tud. Akadémiában volt Országos Képtárral egyesítve és század elején fejlesztett önálló Szépművészeti Muzeummá, mely a városligetben, gyönyörű palotában van elhelyezve, hol a festőművészet, grafika és szobrászat remekei gyönyörködteik a nézőt és szolgálnak a tanulmányozók tanulási vágyának kielégítésére. Bérpalotában van elhelyezve a Néprajzi Muzeum, hol nem csak magyar, hanem ázsiai etnográfiai tárgyaknak oly halmaza található, amilyen kevés európai muzeumban van. Vannak ezen kívül Budapesten iparművészeti, mezőgazdasági, közlekedési, földtani, technológiai muzeumok és külön nevezetesség az aquincumi muzeum hol az Óbudai római telep régiségei vannak a helyszínén e célra épített házban elhelyezve.

Magyarország minden jelentős városában van muzeum, ezek közül híresek a szegedi Dugonics, — a debreceni Déry, — a sümegi Darnay, — és a szentesi muzeum, mely utóbbi főképp népvándorlás-korbeli leletekben igen gazdag.

Erdélyben legnevezetesebb Kolozsváron az Erdélyi Muzeum Egylet muzeuma, mely a kolozsvári egyetem örökbérletében van. Van ott még ezenkívül több intézet, így a Mátyás Király szülőházában lévő néprajzi, a Kárpát-egyesületi muzeumok.

Van még Erdélyben több híres és értékes gyűjtemény, így a nagyszebeni Bruckenthal Muzeum, melyben páratlan szépségű festmények vannak, a Dévai Muzeum, melynek fő része a római korbeli ásatási tárgyak, a segessvári, brassói Barcasági szász Muzeum, a besztércei muzeum, az udvarhelyi agyagipari muzeum. Említésre méltó a Nagenyedi Bethlen kollégium muzeális gyűjteménye és nagy könyvtára. Marosvásárhelyen a „Teleki téka” csak muzeális értékű könyvtárt képez, mert e könyvtár XVIII. század-végi állapotában, gyarapítás nélkül maradt. Pár éve alapították a Csiki Székely Muzeumot, mely most van kibontakozóban és főleg egyházi emlékekben, néprajzi tárgyakban máris szép gyűjteményt hozott össze.

Legvégére hagytam az erdélyi muzeumok felsorolásában, van ugyan még több helyen is a felsoroltaknál, a Székely Nemzeti Muzeumot, mely megyénkben, Sepsiszentgyörgyön van elhelyezve s mely fél-százados fennállása óta valóban értékes muzeummá fejlődött s röviddel a világháború előtt épített gyönyörű székely stílusú palotában alig egy évtizede adatott át a nyilvánosságnak. Egy nemeslelkű székely urnő, a városunkban, a református temetőben nyugvó néhai b. e. Cserey Jánosné Zathureczky Emilia alapításának köszönheti ezt a székelység, de elsősorban Sepsiszentgyörgy város, melynek kulturális nivóját nagyban emeli e muzeum ott-léte, melyet alapítója előbb városunknak szánt, de azután különféle okokból mégis a megye székhelyére helyezte. Az általa 1879-ben adományozott 8779 drb. tárgy, — legnagyobb részt érem, pénz és kevesebb régiség, — volt az alapja annak a kiterjedt muzeumnak, mely a 3 év előtti félszázados jubileumakor már 273.500 darabra emelkedett, gyönyörű fejlődésről téve tanúságot.

(Folyt. köv.)

Lóhere kaszálásra ELADÓ
Györbírő Andrásnál
Szentkatolna (G)

SPORT.

K. S. E.—Sz. M. T. E. 1:1 (1:0)

Mult vasárnap látta vendégül a K. S. E a szentgyörgyi Sz. M. T. E csapatát. Szép időben, számos közönség jelenlétében folyik le a meccs.

A választás nem kedvez a K. S. E-nek, mivel nap-pal szembe kerül, de ennek ellenére, rögtön kezdés után, hatalmas iramot diktál, melynek már az 5-ik percben megvan az eredménye. Szép összjáték után Kiskos A. kapja a labdát, ki az ő megszokott nyugodtságával helyezi védelemmel a jobbsarokba. 1:0 a K. S. E javára. Az Sz. M. T. E csak néha-néha tör át a K. S. E halvesorát, de minden alkalommal veszélyes labdákkal ostromolja a kaput, azonban Bogdán a már-már biztos goalnak látszó labdákat hidegvérrel, bravúrosan menti. Tovább tart a K. S. E iram, melynek a 25-30 percben elért büntető-rúgás az eredménye. Kiskos A. áll a labdának, de a kevésbé helyezett labdát az Sz. M. T. E kapusa rávetéssel fogja.

Az I.-ső félidő hátralevő része szép K. S. E kombinációkkal telik el. A II.-ik félidő is K. S. E támadással kezdődik, melyet az Sz. M. T. E durvalással igyekszik ellensúlyozni. Mindjárt a II.-ik félidő elején a bíró kiállítja Fülöpöt egy kis heveskedésért s így a K. S. E 10 emberrel kénytelen játszani. Nem csuda, ha az Sz. M. T. E felülkerekedik és hatalmas ostromba kezd. Sikerül is az egyenlítés. Kavargásból fejele be a goalt egyik Sz. M. T. E csatár. Védelemmel. 1:1. Sokáig támad még az Sz. M. T. E, de Bogdán a veszélyesebbnél-veszélyesebb labdákat mind ártalmatlanná teszi. Felváltott támadásokkal és mezőnyjátékkal ér véget a mérkőzés.

Mindkét csapat lelkesedéssel és győzniakarással játszott. A K. S. E-ből kivétel nélkül mind jók voltak, de különösen Bogdán kapus, ki szép, nyugodt, bravúros játékkal a közönség tetszését és elismerését nyerte meg. A mérkőzést, melylyel megdőlt az a tévhit, hogy az Sz. M. T. E a vásárhelyiek által verhetetlen, Blaga Šimon vizsg. bíró vezette le. (P.)

Kutyakalongya.

(Sec.) A sors iróniája folytán Vásárhely tulságosan meg van áldva kutyákkal. „Ha Isten örizz, este akarsz az uccán közlekedni, akkor gépfegyverrel, mannlicherrel, halálágazal, vagy legrosszabb esetben egy jó doronggal szereld fel magad” — fogja mondani a kézdivásárhelyi bédekker. És nem alaptalanul. Az elszaporodott háziállatoktól nem lehet az uton járni kockázat nélkül. Ez a kockázat a festi épségre értendő s így nem mondhatni, hogy esetleg nagy üzleti haszonnal jár. Ugyanis a pajzán ebekskék valóságos falkákat alakítanak és úgy cserkésznek a városban. Ha elvetemült gonosz emberekre találunk, akik este mernek járkalni, akkor nem válogatnak, hanem testének könnyebb módszerrel megközelíthető részeit birtokukba veszik és bizony vidáman harapdálják azt.

Igazán szükséges volna egy szigorú elzárlat, utóvégre az emberek nem éppen a kutyák miatt vannak! Felhívjuk illetékesek figyelmét erre és kérjük a kutyák ellenőrzését, de nemcsak a főtéren, hanem a többi uccákban is. Aki kutyát tart, az tudja is azt vagy saját udvarán tartani, vagy ha levegőzni akar a Finci, akkor tessék szájkosarat tenni rá és porázon vezetni! Ez más városokban is így van és az nem lesz baj, ha a kutyusokat csak egy cseppet korlátozni fogjuk szabadságukban!

Eddig a kutyafalkák jelszava bizonyosan ez volt: Viribus unitis. Az emberek jelszava ez legyen: Szájkosár és poráz!

Hirdetéseket a Székely Ujság

No. G. 3364/1932.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portarel delegat prin acesta publică că în baza deciziei No. G 3364/1932 a judecatoriei de ocol Tg.-Săcuiesc în favoarea recamatului Max Kohn & Co. firma înreg. repr. prin avocatul Dr. David István pentru încassarea creanței de 6643 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 30 Junie 1932 orele 4 pm. la fața locului în Tg.-Săcuiesc Str. Piața Regina Maria No. 27. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 63 metri broderie de cipcă, 23 metri broderie de cipcă, 1 pânzătură de broderie [Kelim], 1 pânzătură de broderie [Mozaic], 1 pânzătură de broderie [Goblein], 1 pânzătură de broderie [Kelim], 1 pânzătură de broderie [Goblein] 10 pânzătură de broderie [Goblein] 4 pânzătură de broderie [Goblein], 43 palări de dame diferite în valoare de 13.960 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Târgu-Săcuiesc 1 Junie 1932.

Const. C. Goga portarel delegat.

Arany
éremmel
kitüntetve!

Vegyileg tisztít és fest

női és férfiruhákat, pliszérozást különböző mintákban készít, posztókat ványol, fest és kiizzadt filz-kalapokat tisztít anélkül, hogy formáját elveszítené, a legjutányosabb árban. — B. tudomásra hozom, hogy műhelyemet

német gyártmányu gyapjufésülőkkel

kibővittem.

Bartos Boldizsár

TÂRGUL-SĂCUESC
KÉZDIVÁSÁRHELY.

Arany
éremmel
kitüntetve!

Tipografia „MINERVA” nyomda Târgul-Săcuiesc (Kézdivásárhely.) 1932.